

d) Zły Komorow rěka němski w starych lisčinach „Sümmphenburg — Sümphtenburg, z čehož je Senftenberg po času skepsane.¹⁸⁾ — Serbska cyrkej w Komorowje so „zum geistlichen Schäfstell“ mjenuje.¹⁹⁾ (Přir. Berghaus III, 557.)

II. Što pisaše němski spisowačel-pućowař Schmidt wokoło 1780 wo Delnjołužiskich Serbach?

Wokoło l. 1780 bě sebi wěsty wučeny němski spisowačel Schmidt we Wittenbergu nadawk stajił, Hornju a Delnju Łužicu přepućować a potom swoje nazhonjenja, kotrež pak z wjetša jenož w městach činješe čahajo z jeneho do druhého, w listach wopisać. Tuž wuda wón dwě małej knižcy, najprjedy jenu wo Hornich a potom jenu wo Delnich Łužicach; poslědniša ma napismo: Briefe aus der Niederlausitz. Z tuteje knižki chcemy tu podać, štož wón we njej wo Delnich Serbach pisać wě; wězo bě wón jara mało Delnjołužiskich Serbow, kiž tola na kraju za njeho wobčežnym sydlachu, zeznał a hišće mjenje jich położenie a wobstejnoscē spóznał; tola je jeho wopisanje sobu zjawny dopokaz za to, kak tehdy němcy spisowačeljo wo Serbach sudzachu.

Str. 182. Wjetši džél je lud na kraju tak hłupy a wupjeraty, kaž jeho zemja pěskojčna a njepłodna, a dyrbi trochu kruto džeržany być, a pokazuje přez to na swój njewólniski ród, dokelž z wjetša z wotročkow (Leibeigenen) a hač k Nisy ze Serbow wobstoji. Tola su Serbja krući, wutrajni, po tajkim dobri wojacy, a džělawi, tež namakaš mjez nimi, přede wšěm mjez wobydlerjemi Błótow wjele derje zmyslenych ludži, kotriž z wěstej wutrobnosću (Herzlīchkeit) na tebi wisaju, hdyž sy sebi raz jich dowěrjenje dobył. Při swojej spokojnosći a zwučenosći wot najmłodších lět k najćežšemu džělu a najhubjenišej žiwnosći nježadaju woni ani, kaž naša sakska čeledź, wšědne mjaso, połć a butru, ale su ze swojej najwśednišej jědžu, běrnami (Erdbirnen)

¹⁸⁾ Wěsće wot bahnišćow, kiž su wokoło město byłe a z džela hišće džensa su. — Serbske pomjenowanje „Komorow“ pak by němski rěkać dyrbjało „Mückenburg“ abo „Schnackenheim“.

¹⁹⁾ Najsckerje je tuto njelubozne wudmo wot Komorowskich Němcow tohodla dostała, dokelž je jara stara, bjez wěže a poruno pódla stojacej němskej měšćanskej cyrkwi jara khudobna. (Přir. Knauthe, Kirchengesch., 239.)